

Kazananın Mağlup Şiiri

– Efrahim · 31 Ocak 2022

Amansız bir gece ön safhada
Komutan olmuşum koşuyorum
Ölenlerin, öleceklerin komutanı
Üzenginin içine girmeyen ayaklarım
Ata pişmanlıklarımın uzanan hatalarım
Eyerle kendini dizginliyen umutlarım
Uçuruma doğru koşuyor atım ve ayaklarım
Yıldızlar düşüyor yeryüzüne saçlarına saklanıyor
Ölü bir atın değerini kaybedişi gibi düşüncelerim
Kılıcım çıkmamış yerinden zaferi benim şerefime adıyorlar
Düşüncelerimden başka zayıfım yok
An gelmiştir artık zaferden doruğa
Elimde bir harf kalmış saplanıyor bağrıma
Şehirler düşüyor bir bir adı konmamış devir gibi
İsminde yalnızlığı geceye anlatmış gibi
An geliyor birisi ölüyor An geliyor dilim tutuluyor
Sahi neydi beni bende tutan o meçhul şüphe
Göğsüme saplanmış bir şarapnel acısından ileri
Neydi bu sürgünün adı ölenden gayrı herkesi öldüren
Savaşmak ve yara almadan şehit sayılmak
Savaşmak ve öldürmeden zaferi kazanmak
Uğruna savaştığım topraklar benim olmuş
Sen ise düşman toprağının